

Pinsedag
31.mai 2020
Uranienborg

19 Det var om kvelden den første dagen i uken. Av frykt for jødene hadde disiplene stengt dørene der de var samlet. Da kom Jesus; han sto midt iblant dem og sa: «Fred være med dere!» 20 Og da han hadde sagt det, viste han dem sine hender og sin side. Disiplene ble glade da de så Herren. 21 Igjen sa Jesus til dem: «Fred være med dere! Som Far har sendt meg, sender jeg dere.» 22 Så åndet han på dem og sa: «Ta imot Den hellige ånd. 23 Dersom dere tilgir noen syndene deres, da er de tilgitt. Dersom dere fastholder syndene for noen, er de fastholdt.» (Joh 20,19-23)

Stengte dører

I mange år har jeg reagert på en bestemt type reklame på TV. Det jeg tenker på er den dype og innstendige stemmen som forteller meg hvor uansvarlig jeg er hvis jeg ikke kjøper skikkelig alarmutstyr til huset eller leiligheten eller hytta. Vil du ikke gjøre alt du kan for at du og dine og ditt skal være trygge? Reklamen selger sikkerhet ved å skape frykt. Og i en blanding av trass og tillit til det gode i verden, har jeg latt være å installere en eneste alarm noe sted.

Men jeg innser at jeg kanskje er både blåøyd og heldig som ikke har opplevd at noen har brutt seg inn hos oss. Og jeg skjønner at når vi er redde, låser vi dørene. Det er fiender der ute, både tyver og virus. Vi kan hindre dem i å komme inn. Gode alarmsystemer mot ytre fiender kan faktisk hjelpe på nattesøvnen. Verre er det med den frykten som kommer innenfra, den som bare kan døyves med aktiviteter eller medikamenter eller kanskje ved å dele den med andre. Mot den frykten hjelper det ikke med lås og slå eller direkte linje til Nokas eller Politiet.

Disiplene var redde. Det var ikke oppstandelsens seiersrus som preget dem de første timene og dagene etter påskemorgens oppdagelse av den tomme grav. Nei, de var først og fremst redde. Derfor stengte de dørene og satte seg bak lås og slå. Denne frykten handlet om både en ytre og en indre trussel.

- Den ytre fiende var Jerusalems makthavere. Hvis det var sant slik Maria og Peter og Johannes hadde sagt, at graven virkelig var tom, da hadde de et forklaringsproblem. De ville bli anklaget for å manipulere virkeligheten og for å sette ut rykter om at mannen fra Nasaret fortsatt levde.

- Den indre fienden bar forvirringens navn. De disiplene kunne ikke lese seg til en oversikt over Guds frelsesplan for verden, slik vi kan. De hadde ikke det nye testamentet. De sto midt oppe i det med begge beina. Og nå levde de med en knust drøm om at Jesus skulle frigjøre Israel og oppreise Guds rike på jorden. Korsfestelsen knuste den drømmen. Så hva skulle det bli med dem nå? En tom grav var ikke så mye å leve på, og så langt var det bare Maria som påsto at hun hadde møtt han. Jeg tror nesten ikke vi kan forestille oss hvor skuffet og redde de var.

Den ytre frykten verget de seg mot ved å stenge dørene med lås og slå. Den indre frykten prøvde de å ta brodden av ved å dele den. Og mens de holdt på med dette, kom han inn gjennom stengte dører. Lås og slå var egnet til å holde ytre fiender ute. Men det var altså ikke egnet til å holde livets Herre ute. Verken steinblokker eller låssystemer er solide nok til å isolere oss fra Livet og Kjærlighetens Gud. Og i løpet av et kort møte med Jesus, blir frykt til fred og gru til glede, angst til tro. Hvordan er det mulig? Kunne noen enkle setninger fra en klok mann snu alt på hodet? Det tror jeg ikke. Jesus gjorde noe mer. Han åndet på dem og sa: Ta imot Den hellige ånd. Hos evangelisten Johannes er Den hellige ånds komme til disiplene lagt til kvelden den første dagen i uken. Her, bak stengte dører, mottar disiplene den ånd som i all ettertid har gått gjennom stengte dører for å skape tro, håp og kjærlighet.

Når Den hellige ånd går gjennom stengte dører, skapes bevegelse. I mennesker, i kirken, i verden.

- Ånden beveger mennesker. Slik mennesker i evangeliefortellingene skiftet livsretning i møte med Jesus, virker han på samme måte i dag, ved Den hellige ånd. Gud vil gå gjennom dine stengte dører. Gud lengter etter å nå inn til det som er lukket hos deg, av skam eller fortvilelse. Han kommer alltid med forsoning og fred, glede og håp, Små, men avgjørende fotavtrykk av Den Hellige Ånd midt i hverdagens jevnhet og bekymringer.
- Ånden beveger kirken. Fordi Den hellige Ånd alltid minner oss om Jesu ord, vil misjonsoppdraget holdes levende i Gud kirke på jorden. Det er ikke mursteinene i veggene eller treverket i alterbordet eller fargene i glasskunsten som gjør dette til Guds hus. Det er Gud som ved sin Ånd fyller stein og treverk og glass med liv og gjennom det skaper kirke. Det er ikke prestens ord eller orgelets klang eller korets sang som i seg selv

forandrer oss. Det er Gud som ved sin Ånd fyller ordene og klangen og sangen slik at tro, håp og kjærlighet styrkes. Det er ikke melet i brødet og druene i vinene som gir oss Jesus. Men det er Gud som ved sin Ånd gjennom brødet og vinen injiserer Jesus i hver eneste celle av kroppen vår. Ånden beveger Kirken og skaper nye fotavtrykk av Den Hellige Ånd, blant alle land og folkeslag.

- Ånden beveger verden. Fordi Den hellige ånd alltid har kjærlighet og forsoning som frukt, vil dens virkninger også bli synlig i verden. Åndens virkninger kan du registrere der noen gir fra seg privilegier og andre får sine udiskutable og dypt savnede rettigheter. Ånden beveger folk til å legge ned våpnene, dele ut mat og verne om de svakeste. Gud har ikke forlatt denne verden. Heller ikke under den pandemien som nå rir verden som en mare. Guds hellige ånd er hvert sekund i arbeid for å skape fred av frykt, tro av angst. Mennesker møter hverandre på nye måter. Gigantiske fotavtrykk av Den hellige ånd, båret fram av bønn til Gud fra millioner av mennesker.

Fred være med dere! Jesus sa det to ganger bare i det lille avsnittet vi leste fra evangeliet i dag. Vi sier det og hører det minst to ganger hver gang vi har gudstjeneste. Det ligger en besnærende antydning om rolig harmoni og tilbaketilfredshet i fredsønsket. Det er ikke en slik fred vi blir lovet. Guds fred går dypere enn den fred som alarmsystemer og valium kan gi, den fred verden gir. Guds fred favner alt i oss og rundt oss. Da favner den også den nødvendige uro som ethvert levende menneske må bære så lenge det er lidelse og smerte i verden. Du er bevart. Du er tatt vare på. Du er trygg i alt det som er.

Amen